

Włodzimierz Bolecki

"Lektura Bachtina", Eugeniusz Czaplejewicz, "Miesięcznik Literacki" nr 4 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/3 (65), 137

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ CZAPLEJEWICZ Eugeniusz: Lektura Bachtina. "Miesięcznik Literacki" 1977 nr 4 s. 42-54.

W polskiej recepcji interpretacja myśli Bachtina jest ahistoryczna, jednostronna, fragmentaryczna, spłaszczona i bierna. Od tego schematu odbiega jedynie refleksja pozostająca w kręgu poetyki pragmatycznej, którą łączy z Bachtinem przynależność do tradycji platońskiej. Poetyka pragmatyczna twórczo dyskutuje z poglądami Bachtina na "artyzm", podkreślając, iż "literatura jest oddziaływaniem", wskazuje na konieczność nowej teorii dialogu ("dialogiki") oraz stawia pytania "gatunkowemu ujęciu literatury" przez Bachtina.

BP/65/1

W. B.

/1/ DOBRZYŃSKA Teresa, KOPCZYŃSKA Zdzisława: Polski wiersz toniczny. W poszukiwaniu formuły systemu. "Pamiętnik Literacki" 1977 z. 1 s. 171-199.

Bazę materiałową pracy stanowi analiza ponad 3500 wersów, w tym 1500 pochodzących z Kasprowiczowskiego trójakcentowca, 2100 - z twórczości Staffa, Słonimskiego, Broniewskiego i in. Okazało się, że nie rachunek zestrojów akcentowych, ale liczenie akcentów (z pobocznymi) jest zasadą metryczną toników Kasprowicza. Późniejsze odchylenia od normy "Księgi ubogich" polegają głównie na zawieszeniu obligatoryjności akcentu pobocznego oraz na odejściu od 9-sylabowca. W zakończeniu artykułu autorki podkreślają "wpływ czytelniczych realizacji w odniesieniu do sprawy numeryczności wersyfikacji tonicznej".

BP/65/2

M. P.